

Zadeva T-283/02

EnBW Kernkraft GmbH proti Komisiji Evropskih skupnosti

„Program TACIS – Opravljanje storitev v zvezi z jedrsko elektrarno v Ukrajini –
Neplačilo – Pristojnost Sodišča prve stopnje – Odškodninska tožba –
Nepogodbena odgovornost“

Sodba Sodišča prve stopnje (četrti senat) z dne 16. marca 2005 II - 915

Povzetek sodbe

1. *Nepogodbena odgovornost – Pogoji – Dovolj resna kršitev pravnega pravila, ki posameznikom daje pravice – Institucija, ki nima nobenega polja proste presoje – Zadostnost zgolj kršitve prava Skupnosti
(člen 288, drugi odstavek, ES)*
2. *Pravo Skupnosti – Načela – Varstvo legitimnih pričakovanj – Pogoji*

1. Na področju odgovornosti Skupnosti za škodo, povzročeno posameznikom, mora biti ravnanje, ki se očita instituciji, dovolj resna kršitev pravnega pravila, katerega cilj je dodelitev pravic posameznikom. Odločilno merilo za to, da je kršitev prava Skupnosti dovolj resna, je dejstvo, da je zadevna institucija Skupnosti očitno in resno kršila omejitve, ki so postavljene za njeno diskrecijsko presojo. Če ima ta institucija le dokaj omejeno diskrecijsko pravico ali te pravice sploh nima, lahko za dokaz obstoja dovolj resne kršitve zadošča že samo kršitev prava Skupnosti.

(Glej točko 87.)

2. Na pravico do varstva zaupanja v pravo, ki je eno od temeljnih načel Skupnosti, se lahko sklicuje vsak posameznik, ki se znajde v položaju, iz katerega izhaja, da mu je uprava Skupnosti z natančnimi zagotovili vzbudila upravičena pričakovanja. Kot takšna zagotovila se štejejo natančne, brezpogojne in skladne informacije, ki izhajajo iz pooblaščenega in zanesljivega vira, ne glede na obliko, v

kateri so predložene. Nasprotno pa se na kršitev tega načela ni mogoče sklicevati, če zadevni osebi upravni organ ne da natančnih zagotovil.

Iz tega sledi, da se gospodarski subjekt ne more sklicevati na tako načelo opirajoč se na ustna zagotovila, za katera Komisija zanika, da bi jih izrazila, pri čemer nobeden od elementov iz spisa ne dokazuje njihove resničnosti.

Ravno tako se ta subjekt ne more sklicevati na to načelo, kadar je Komisija – ker ni bilo končnega sporazuma o sklenitvi pogodbe s to institucijo – od njega zahtevala predložitev več osnutkov pogodbe, ker spada ta okoliščina v okvir običajnih pogajanj o sklenitvi pogodbe in ker Komisija s tem tega subjekta ni spodbujala k izpostavljanju prekomernim tveganjem v zvezi z njegovo gospodarsko dejavnostjo.

(Glej točke 89, 92 in 100.)